

Agustí Ensesa Bonet
Escola de
Tastavins
del Gironès

El vi

Soirées Parisiennes

Champagne Millesimé 2002

A la regió francesa de Champagne, quan elaboren el seu mundialment famós vi escumós anomenat *champagne*, s'utilitzen vins de les varietats Pinot Noir, Chardonnay i Pinot Meunier de diferents zones i anyades. Només quan es produeix alguna collita d'excel·lent qualitat és quan l'anomenen *millesimé* i es pot posar l'any a l'etiqueta. El *champagne* «Soirées Parisiennes» es un *millesimé* 2002 elaborat per

la firma Henri Abelé. És un producte de nivell alt i d'elaboració artesanal. El seu color és groc daurat, amb bombolla enèrgica de mida mitjana. Aroma potent amb notes làctiques, de fruits secs i brioixeria. Estructura sòlida, equilibrada, bona acidessa, llarg i vinós. L'etiqueta reproduïx una pintura que evoca una nit romàntica a la capital francesa. Molt adequat per a un regal amb glamur. Degustat una nit d'estiu sota

el cel estrellat de la Mediterrània i en bona companyia, és per pensar «*Ob la la! C'est magnifique!*». El seu preu de 45 euros, tenint en compte la seva qualitat, no és excessivament elevat si el sabem apreciar; el seu record serà inoblidable.

El celler elaborador: Henri Abelé firma francesa establerta a Reims i la tercera més antiga del món, és propietat del grup català Freixenet, i tots els seus productors són de gran qualitat. Per a més informació: www.freixenet.es i www.henriabele.com.

Col·leccionisme

Vint anys de Barcelona

Els Jocs del 1992 estan considerats els millors de l'era moderna

Xavier Romero
www.catalunya-postal.cat

Quan falten ben pocs dies per a la inauguració dels Jocs Olímpics de Londres, aquí es recorden i commemoren els de Barcelona, celebrats fa vint anys i considerats els millors de l'era moderna. Barcelona '92 va representar una fita, una projecció definitiva de l'esport català i espanyol, alhora que la Ciutat Comtal experimentaria una transformació urbanística important i es donaria a conèixer al món com a una de les destinacions turística, cultural i de negocis més atractiva.

El món del col·leccionisme i sobretot el corresponent a la filatèlia va fer una destacada aportació, tant a nivell econòmic a través d'aquelles magnífiques emissions de segells amb sobrecàrrega inclosa per destinar la recaptació a l'organització dels Jocs, com en el camp difusor atès que aquestes edicions arribarien a tot el món. Tant l'administració postal espanyola com les institucions catalanes i les associacions filatèliques van organitzar diversos actes dins de la programació general de l'Olimpíada, com ara l'Exposició Mundial de Filatèlia Olímpica i Esportiva «Olympilex '92», que del 29 de juliol al 6 d'agost d'aquell any va mostrar els millors treballs coneguts sobre aquesta matèria. El certamen va comptar amb un segell al·lusiú, una imatge del Cobi de Mariscal amb una lupa i un àlbum de segells a les mans. Altres entitats del Principat organitzarien exhibicions amb motiu dels Jocs, i fins i tot l'Exfilna '87 de Girona s'hi avançaria amb el disseny de motius olímpics en els seus efectes commemoratius.

Diversos artistes plàstics catalans se sumarien igualment a l'efemèride, il·lustrant tant segells com sobres, targetes i cartells, i alguns d'ells, com Bartolozzi, van signar personalment centenars d'efectes, per a delícia dels col·leccionistes. El Comitè Organitzador dels Jocs editaria al seu torn una bonica sèrie de fullets-bloc, 20 exemplars amb 28 vinyetes-segells dedicades a totes les especialitats participants, que es van sumar a les sèries del correu oficial.

I pel que fa a altres objectes de record, la mascota Cobi i la resta trets emblemàtics de la capital catalana n'il·lustrarien moltíssims, per-

què no només fessin els papers impresos, sinó també figuretes i peces d'un cert volum, venudes amb escreix a títol de souvenir.

El barceloní Joan Antoni Samaranch, aleshores president del COI, va ser un dels més destacats filatelistes internacionals; una part de llurs col·leccions va ser exposada a Girona amb motiu de l'esmentada exposició estatal de filatèlia de l'any 1987. Esmentar igualment la Federació Internacional de Filatèlia Olímpica (FIPO; aquest cronista n'és el membre número 532, des de l'any 1990), i la seva homòloga a Espanya, la UEFO, que sota la presidència durant tants anys del ja traspasat i extraordinari col·leccionista Sebastià Sabaté, ha promogut tantes activitats, de vegades en col·laboració amb el Comitè Olímpic Espanyol, en pro de la filatèlia centrada en l'amplíssim camp esportiu i olímpic.

Gironins del segle XIX

Joan Carrera Dellunder

El 14 de juliol del 1930, Girona es va vestir de gala per homenatjar el compositor Juli Garreta, mort l'any 1925. Aquell dia d'estiu es va inaugurar un bust del músic ganxó, amb la presència de qui havia estat el seu gran amic: el ja consagrat mestre Pau Casals. L'escultura era obra d'un artista que també acabaria essent estimat a la ciutat de l'Onyar.

Joan Carrera Dellunder va néixer l'agost de 1889 a Torroella de Montgrí, on el seu pare, Conrad Carrera, exercia de metge. Poc després, però, la família va decidir anar a viure a Barcelona. Després d'estudiar als jesuïtes, Joan Carreras va ingressar a l'Escola de Belles Arts de la Llotja i el 1911 va fer les primeres exposicions.

El 1922 es va traslladar a viure a Banyoles per fer-se càrrec del patrimoni familiar que havia heretat. Una de les seves obres més celebrades d'aquella època és *El naufrag*, dedicada a les víctimes de l'Estany, especialment al seu germà Martí, mort el 1913 en intentar salvar els tripulants d'una barca que havia bolcat. Carrera va donar classes particulars a Banyoles fins que el 1930 va guanyar una plaça de professor d'escultura a l'Escola Municipal de Belles Arts de Girona i s'hi va traslladar. Tot i això, va continuar passant els estius al costat de l'Estany.

La seva etapa gironina fou d'una gran intensitat. Pel que fa a les seves ocupacions docents, a més d'ensenyar a l'Escola, també tenia una acadèmia privada, feia classes a l'Hospici, al col·legi dels Maristes i a l'Institut de Batxillerat. No és estrany, doncs, que entre els seus deixebles hi hagués alguns dels grans artistes del segle XX com ara Domènec Fita, Torres Monsó o Antoni Perpiñà.

Així mateix, la seva producció artística també va deixar un rastre remarcable a la ciutat. Un dels treballs més destacats és el bust de Juli Garreta, col·locat el juliol de 1930 a la Devesa i pagat per Pau Casals i Francesc Cambó. A la Plaça Marquès de Camps —a la façana d'una sucursal bancària— hi ha una escultura de la deessa Minerva. I a la plaça dels Lledoners hi ha un medalló dedicat a la Mare de Déu; hi fou col·locat el 1952, durant la reforma urbanística d'aquell espai.

Precisament, Joan Carrera Dellunder moria poc després, el 6 de novembre de 1952, quan tenia 63 anys. Tots els que el van conèixer recorden la seva capacitat d'encomanar l'amor per l'art als més joves, el seu tracte cordial i afable, i la seva passió pel Girona FC, que el portava a Vista Alegre tots els diumenges de partit.

Xavier Carmaniu Mainadé
Historiador
i periodista